

העם

ובכל זאת, השמש מחייבת

האקלים הפוליטי היה הרבה יותר גרוע מאשר האקלים הטיבעי. הוא היה שחור מאוד

בחוף שרר חורף ישראלי. שמש קרירה ונעימה בקעה בין העננים. מדי

פעם ירד גשם. בישראל זוהי עונה נעימה. אולם טבע האדם נוח פחות מאשר טבע היקום, והמצב על פני השטח בישראל היה פחות נעים מאשר מצב השמיים. האקלים החברתי והפוליטי היה הרבה יותר חשוך מאשר האקלים הטיבעי.

קשה היה לשמש לבקוע מבדע לעננים, שהעיבו השבוע על שמי ישראל: הריגת מפגינים צעירים, מהומות ופרעות בשטחים הכבושים, וריכוז

הפגנות אהדה בישראל עצמה (ראה עמודים 6-7). הפרשה של עיסקת-הנשק עם איראן, שישראל שקעה בה יותר ויותר (ראה להלן). הידיעות על מערך אימנתי של לוחמה כימית, ההולך וקם בסוריה, בעיראק ומי יודע היכן עוד (ראה הנדון). החלטת שר המישפטים שאין להסי גיר רוצח למדינת-חוק ידידותית, מפני שרצח רק ערבי. (ראה עמודים 8-9). החלטת הצנזורה האמנותית לאסור

"זה כדי שהחיילים לא יפספסו את הרגליים!"

מבט מניו-יורק:

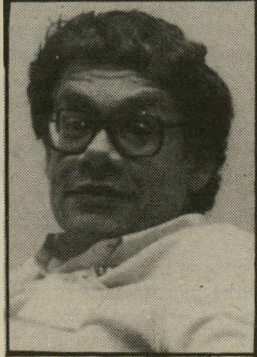
חוכא ואייטולה

מדינת ישראל, נשיאה, ראש-משלתה ושריהחוזי הרוטציוניים שלה, נראים ממרחקים כסיפור לובנגולו מלך זולו של נחום גוטמן, שהתפרסם בהמשכים בדבר לילדים של שנות הארבעים.

ספינות הפיטוקים מפליגות אל האייתאללות ה-איראניים, והמוזונים במטבע זר נשלחים לחשבונות ה-קונטראס (או אחרים) כשווייץ. ארץ זבת חלב ושוקולדה החתון הבלתי-נלאה (אכן, צרק יצחק רבין) עולה לדוכן הכנסת, וזעק בהיסטריה, ומסכייהטלוויזיה הבינלאומית מראים אותו ככפילו של מיקי מהו, מספרהילדים המפורסם של אברהם שלונסקי המנוח: "מיקי מהו / מיקי מהו / את כולנו מרמה הוא / ועינים פעו, מה מה / מרמה הוא מרמה..."

נשיאהמדינה מבקר אצל מלך טונגה (מה זה?), מסרב לאכול חזיר ומסתפק בניזיר-ערשים. הנשיאה אקינז, מזוילה דימעה" ומטרבת לקבל את הנשיאה, שהתפרסם (הכחיש) — כולם מכחישים) בשותפות הרלאניידי שלו עם אימלדה מרקוס בניו-יורק, הוזמן או לא הוזמן לפיליפינים? אין לנו זמן לברר פריט קטן כזה — עוד היא (אקינז) מזוילה דימעה והוא כבר חש רץ (אצור רצו גמדים) לסינגפור, שם, מכשר לנו כתב ישראל, תתקיים פגישה היסטורית" בין הנשיאה לאפיפיור — לא התקיימה. נשיאה סינגפור (או אולי ראש-הממשלה) מבקש את הנשיאה הישראלי לעזוב בעוד מועד, כדי שגם ידיעה ברווית זו תוכחש, כמו כל הקודמות לה.

מרכי וענונו נחטף או לא נחטף — נמצא בישראל והנשיאה המבקר אצל הקנגורוס אינו יודע על כך: סוף-סוף הוא רק נשיאה חנון ורוחם. ואילו וענונו עדיין אינו זקוק לתנינה. לא ברור כלל במה יורשע בארץ המובטחת — בגד או לא בגד, זו היא השאלה. לנוכח הכחשת שרהחוזי (שר רבישימושי), כי ישראל אין כלל פצצות-אטום, ואם אינן, הרי וענונו לא בגד אלא טסם הגוים, והגזמה אינה עדיין עבירה פלילית בספריהחוקים, אלא אם נעשתה תוך כדי מיפגש בלתי-יחוקי עם אנשי אש"ף, וזה עדיין לא התקיים כשם שהנשיאה לא פגש באפיפיור, אלא רק פגש את מלך טונגה (מה זה?) וחזר חלילה.

מסים

דימעת חזי

כמה זה נראה מכאן (ניו-יורק): הישראלים החלו במישלוחי-נשק וחלפים לאיראן כבר בשנת 1982 (ריכרי אריאל שרון לרענן לוריא. הכחיש, אז מה? כולם מכחישים). גם אקינז הכחישה והזילה דימעה. גם ראש ממשלת סינגפור בכה כשהרצוג יצא והאפיפיור נכנס. רק מלך טונגה לא בכה כשהנשיאה סירב לאכול חזיר. בני הערובה נלקחו בשנים 1984, 1985 ו-1986. אז מה? איזהו חכם הרואה את הנולד? אריאל שרון הוא חכם וגם ראה את הנולד (ראו מלחמת-לבנון) ולכן לא פוטר, כשם שפוטרו כל אנשי הנשיאה (האמריקאי), שעליו לא הוילה אקינז דימעה וכי'.

כששלח ארולף אייכמן (ימח שמו) את יואל כהנר לאיסטנבול לבקש משאיות תמורת 400 אלף יהודים הוני גריים, הסגירה ההסדרות הציונית את השליח לכריטיים וסירבה לשחרר בנייירים. כדי להציל בני-ערובה אמריקאי איים (כך פסקה הרבנות הראשית? הספרדית? האשכנזית? הרבני אורי והרז) מתור השלוח אלפי טילי הוק, כדי להשמיד אלפי עיראקים ולהרוג אלפי איראנים ובלבד ששישה אמריקאים לבנים ייצאו לחופשי. מובן, שמיצויה שכוו כשרה בצירה: שלושם מיליון דולר, שאם לא הגיעו לידי הקונטראס (כך הם אומרים ומכחישים — כולם מכחישים) הרי בוודאי שנעשה בהם שימוש טוב, כשם שכפשי הבנק הגרמני היה להם שימוש טוב בקרן נפתלי או בבית ברל של מפלגת העבודה. לא ייכלו שלושם המיליונים.

בארצות-הברית מונה שרהחוזי לשעבר (אין כאן רר

טציה, כאן הם "לשעבר" סנאטור לשעבר ויועץ לענייני ביטחון לאומי לשעבר, והם כבר יחקרו וימצאו, עם חוקי ריס רבים נוספים, בבית-הנבחרים האמריקאי ובסנאט, מה באמת קרה כאן. כבר היו דברים מעולם: נשיאים התפטרו, יועצים מישפטיים נשלחו לבית-הסוהר.

יהודים בני ערובה

במצאיות (הישראלית) כך זה היה: סוחריהנשק רצו לעשות עוד עיסקה שמנה, סוחריהעל, שימעון פרס, שכל הקריירה המדינית שלו כרוכה בעיסקות-נשק

שמנות (את הרוות השאר לאחרים) אישר והטביע את הגושפנקה של סגן יו"ר האינטרנציונאל הסוציאליסטי ויו"ר מיפלגת העבודה בישראל, האייראלתיה הסוציאליסטית שלו התירה את המרתו של מיטשר האייתאללה ב.עולם אחר" של שרות-יהבין האמריקאי באיראן. בני-הערובה האמריקאים (שנחטפו שנתיים אחרי תחילת עיסקות-הנשק עם איראן) מעניינים את פרס-שימיררבין ושות' כשלגי-שלישתקד: עקד זה כסף, ובכסף הם מבינים אפילו יותר מאשר בכסף.

הקונטראס בניקרגואה הם עלההתאנה של כל דברתועבה ישראלי, כשם שהיהודים בארגנטינה, הצדיקו" את התמיכה הישראלית במישטר הנאצי שם, או היזירה היחידה של ישראל", ארצות-הברית, היתה הצידוק למכשייהעניינים שנשלחו לרוצחים בגואטמאלה, לפינושה ולתמיכה המדינית במבצעי הג'נסידי בקמבוריה (ישראל וארצות-הברית הן שתי המדינות היחידות בעולם המכירות בחמור רוז).

יהודים, בכל מדינה בעולם, מברית-המועצות ועד דרום-אפריקה, הם בני-הערובה האמיתיים של ממשלת-ישראל, והיהודי ארצות-הברית הפוכים בהדרגה ל.אסירי ציון" של ממשלת-סוחריהנשק הרוטציונית. האנטי-שמיות גואה ועוברת בה ארצות-הברית, והשערוריה האיראנית האחרונה (בעיקבות השערוריות שקדמו לה, מפרשת פולארד ועד לפצצות-המיצור שננגבו) כבר החלה להגדיש את הסאה.

באזל זנינה

באזל הוקמה מדינת-היהודים, ושלושים המיליוני נים הוקפדו בזנינה, אם בישראל לא תקום תנועה המונית, כסימט. יש גבול, ותנסה למתוח קו אדום על מעשיהזוועה של ממשלת-הרוטציה — תחזור מדינת-ישראל לשולחן השיריטוט של הקונגרס הציוני הראשון, או אל גיטאות מיוחדות-אירופה ומדינות-ערב במאה ה-19. להתחיל מחדש — יהיה קשה או בלתי אפשרי.

הישראלי הטוב צריך לצאת לרחוב ולזעוק, רי"ן" — הוא חייב לדרוש ממשלת-ישראל ריזון-שבון, ולתבוע ממנה להפסיק ולעשות צחוק (אוי לצחוק שכוח) מאזרחי-המדינה ומיהודייהעולם. שחקים וזעקה כזו בישראל, יצטרפו אליה יהודי הרוב הדומם של ארצות-הברית. עושים צחוק מאיתנו. חוכה ואיטלוליה: חוכה ואייטולה.

אלכם מסים

מחזה בגלל היותו אנטי-ידי (ראה עמודים 38-39). אם השמש יכלה לחייך למרות כל אלה, משמע שהיא אופטימית מאוד.

יחסי חוץ איזה נוק?

למראית עין הנזק מועט. אך מתחת לפני השטח קורים דברים. באחד הימים זה עלול להתפוצץ

לישראל לא נגרם שום נזק" הרי גיעו החוגים המדיניים בירושלים. עיסקת-הנשק עם איראן, כך טענו, לא תפגע במעמדה של ישראל בארצות-הברית. להיפך, ישראל מצטיירת כבעד לתזרית נאמנה, המוכנה לעזור גם במחשכים, כשיש צורך.

על פני הדברים, יש מן הצדק בדיבריההרגעה אלה. ההתבטאויות הדימוכיות נגד ישראל בכליהתיקשות ובקונגרס לא ארצות-הברית שואפות לאפס. כהתחשב בנסיבות, זהו כמעט נס.

כליהתיקשות האמריקאיים נתונים בידיים יהודיות. לא זה בלבד שחלק גדול מאור מצבור העורכים והעיתונאים הם יהודים, החשים כמחוייבות עמוקה כלפי ישראל, אלא שגם בקרב נותניההמודעות רב מיספר היהודים.

המאבק הפוליטי של מותר-הביקורת נועד לפגוע בנשיאה רונלד רגן ו/או במפלגה הרפובליקאית, לק ראת מערכת-הבחירות הבאה. לתוקפים אין עניין להסיח את המאבק לאפקי אחר.

התוצאה: אין מתקפות גליויות על ישראל בקונגרס ובעיתונות. פה ושם פירטמו העיתונאים מאמרים, המוכיחים כי המנוול האמיתי בפרשה כלל לא היה ישראל, אלא דווקא סעודיה. שחת

רמיוותיהם של אל שווימר ועקב נימ רודי הובלטה רמותו של ערנאן חשוקי קי.

ענק תמים. אולם אם יש בנטיה זו סיבה להרגעה בטווח המידי — הטווח הפוליטי והדיפלומטי — הרי אין בכך כל סיבה להרגעה בטווח הרחוק.

עיסקת-הנשק עם איראן עושה רושם עמוק מאוד על דעת-הקהל האמריקאי. רושם זה אינו מתבטא כולו בכליהתיקשות.

מתחת לפני השטח פועלים ורמים שונים לגמרי. מעידים על כך אנשים שאוננם קשובה למה שמתרחש ברחוב האמריקאי. ריווחים על כך מגיעים גם מוושניגטון.

בשיחות-חולין מתבטאים האמריקאים בנימה אחרת על ישראל. האנטי-שמיות הסמויה והגלויה חוגגת. ישראל מצטיירת כמדינה של גנבים, שלקחה את הכסף של העיסקה לכיסה, סוחריה הנשק הישראליים מופיעים ברמותו של שייקס מודרני. ארצות-הברית נר-את כענק התמים, אשר היהודים פיתו אותו לרדת מדרך הישר.

נימות אלה מתנגגות גם בשיחות-יידרוך של אנשי הבית-הלבן והממי שלה. שלא לפירסום, שלא לייחוס ושלא לציטוט, מגלגלים האנשים האלה את כל האחריות על ישראל. רונלד רגן מתואר כאדם טוב וטיפש, שנפג בפח שטמנו לו היהודונים הממור לחים.

הדברים האלה מתבטאים רק ברמיזים, בהדלפות המגיעות לכליהתיקי שורת.

תבוא התפוצצות. כבואם אחרי פרשת-פולארד, פרשת אברהם ברעם ופרשות זומות, יש לגילויים אלה השפעה כמעמקי התודעה הציבורית. הם יוצרים מישקע המתעבה והולך.

אפשר להתעלם מכך כמשך כמה חודשים או שנים, אמרה השבוע אי-שיות ישראלית בארצות-הברית, אבל כאחד הימים זה יתפוצץ. זה יכול להיות במקום או במאוחר. אבל כאשר זה יבוא, זה יהיה נורא. הוא התכוון להתפרצות אנטי-שמית, שתוכל לשנות את הזירה הפרליטית האמריקאית מן הקצה אל הקצה.